

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216216470
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4216216470.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: R. Q., nar. XX. XX. XXXX, Á. V. XX, XXX XX Y., zastúpená: Mgr. Cyntia Takács Szalai, advokátka, Nám. M. R. Štefánika 6, 945 01 Komárno, IČO: 42 046 521, o zaplatenie 596,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 7Csp/122/2016 - 58 zo dňa 12. 01. 2018 v časti výroku týkajúceho sa lehoty na plnenie uloženej povinnosti, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 7Csp/122/2016 - 58 zo dňa 12. 01. 2018 o d m i e t a.

Odvolací súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 7Csp/122/2016 - 58 zo dňa 12. 01. 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 308,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % p. a. od 15. 11. 2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku žalobu zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 1, ods. 4, § 54 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v časti trov konania s poukazom na § 257 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 596,90 eura s príslušenstvom. Súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že možno predpokladať, že žalobca pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov so žalovanou stranou použil predtlač zmluvy, ktorú žalobca zrejme použil vo viacerých prípadoch so žalovanou stranou, ktorá ako účastník zmluvy bola charakterizovaná ako zamestnanec, nepodnikateľská osoba, t. j. nie IČO, a preto mal súd za to, že uzatvorený právny úkon je spotrebiteľsko-právneho charakteru (zmluva o pôžičke č. 7109442 zo dňa 04. 06. 2012). Na základe uvedenej zmluvy bolo medzi stranami sporu dohodnuté poskytnutie úveru v sume 700 eur pri celkovom počte 48 mesačných splátok v sume 23,50 eura pri dohodnutej úrokovej sadzbe 29,01 % p. a., RPMN 29,01 %, pričom termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 06/2016.

Z podanej žaloby je zrejme, že úverová zmluva neobsahuje podmienky splácania úveru vymedzené v rozsahu, ktorý sa zo zákona predpokladá, istiny a príslušenstva, ktoré má uhradiť, čo je dôležité ešte pred uzavretím, či vstúpi do právneho vzťahu alebo nie, dôležité pre prípad predčasného splácania... s tým, že k rozpisu zvlášť istiny, ako aj príslušenstva vo vzťahu ku každej splátke je potrebné osobitne vymedziť s dôrazom na rozlíšenie úrokov z omeškania vo vzťahu ku každej splátke za účelom verifikácie zo strany klienta, či dochádza k pravidelnej úhrade, k rovnomernému znižovaniu istiny (samozrejme nie v rovnakej sume), a to vymedzením konkrétnej sumy, resp. vymedzením, že každou splátkou v akom percentuálnom objeme sa bude znižovať istina z dlžného úveru.

Z prílohy k podanej žalobe, a to zo zmluvy s dôrazom na VOP je zrejme, že tieto sú uvádzané s veľkosťou písma v neprospech spotrebiteľa, sú voľným okom nečitateľné, sú čitateľné výlučne len za pomoci technických prostriedkov zväčšenia (napr. lupa s osvetlením) a z toho dôvodu je v rozpore s § 43 Občianskeho zákonníka v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti „Účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.“ Z uvedených dôvodov mal súd za to, že takýto spôsob dohody je jednoznačne v rozpore s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka, a že uvedené ustanovenie nie je podpísané zo strany žalovaného ako osoby spotrebiteľa.

Súd prvej inštancie mal z obsahu spisového materiálu ďalej preukázané, že žalovaná strana si jednak do podania žaloby neplnila svoje povinnosti a z poskytnutej sumy úveru 700 eur uhradila sumu 391,50 eura, a preto žalobca dôvodne doručil žalovanej predžalobnú upomienku zo dňa 30. 10. 2013. Súd považoval uplatnený nárok za dôvodný aj na základe toho, že po doručení žaloby žalovaná strana napriek poučeniu súdu žiadne skutkové tvrdenia a ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení na spochybnenie uplatneného nároku nenavrhol, neuviedla ani len vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, a preto súd žalobe vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie uvedeným nariadením vlády SR zo sumy 308,50 eura vo výške 8,25 % p. a. od 15. 11. 2013 do zaplatenia, a to od doby márneho uplynutia lehoty na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle predžalobnej upomienky z dňa 30. 10. 2013.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 596,90 eura s úrokom z omeškania a trovami konania. Súd priznal žalobcovi nárok v sume 308,50 eura. Úspech žalobcu predstavoval 51,7 % a neúspech 48,3 %, teda rozdiel medzi úspechom a neúspechom bol vo výške 3,4 % a vzhľadom k nepatrnému rozdielu medzi uplatneným nárokom v podanej žalobe a súdom priznaným nárokom, ako aj k celkovej pasivite strán sporu k predmetu konania, nebolo možné zohľadniť pomer nepatrného úspechu na jednej strane sporu k neúspechu druhej strany sporu pri rozhodnutí súdu o náhrade trov konania. Súd preto podľa § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania aj v spojení s článkom 2 ods. 1 základných princípov CSP, podľa ktorého platí, že ochrana práva a záujmov musí byť spravodlivá a účinná, nakoľko súd mal za to, že v uvedenom konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa súdu za danej situácie nebolo možné ustáliť mieru zavinenia vrátane účelnosti uplatnených úkonov právnej pomoci podľa § 256 ods. 2 CSP, resp. rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania s prihliadnutím na zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 ods. 2 CSP, a preto súd na základe uvedených skutočností mal za to, že je na mieste rozhodnúť podľa § 257 CSP.

4. Proti vydanému rozsudku v časti výroku týkajúceho sa lehoty na plnenie uloženej povinnosti (tzv. paričná lehota), podala žalovaná odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Uviedla v ňom, že so zaplatením sumy 308,50 eura s úrokom z omeškania 8,25 % p. a. od 15. 11. 2013 do zaplatenia súhlasí, avšak z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie ju nie je schopná zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Poukázala na skutočnosť, že od detstva trpí vážnou chorobou (Q.-C. P.), dôsledkom ktorej je pretrvávajúca svalová slabosť a je odkázaná na kontinuálnu starostlivosť druhej osoby. Jej mesačný príjem ako invalidnej dôchodkyne predstavuje 281,30 eura. Vo svojom vyjadrení zo dňa 16. 08. 2017 žiadala súd, aby mohla dlžnú sumu uhradiť v mesačných splátkach po 10 eur. Súd prvej inštancie však nevzal do úvahy jej zlú finančnú a sociálnu situáciu, ktorú sama nezapríčinila a uloženie povinnosti uhradiť sumu 308,50 eura spolu s úrokom z omeškania by jej spôsobilo insolventnosť. Je toho názoru, že jej prípad je prípadom hodným osobitného zreteľa a dôvodom na uloženie dlhšej lehoty na plnenie.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jej povolí splácať istinu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 10 eur.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu doručeného odvolaciu súdu dňa 22. 02. 2019 a doplneného dňa 31. 05. 2019 zohľadnil dovtedajšie splácanie dlžnej istiny žalovanou a vzal podaný návrh v časti o zaplatenie 220 eur + 60 eur späť, pričom súhlasil so splácaním zostávajúcej časti istiny vo výške 28,50 eura a prislúchajúcim úrokom z omeškania v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur, splatných k 23. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť, a to pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas, t. j. v dohodnutej výške a v dohodnutej lehote.

6. Žalovaná s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila, nakoľko však pohľadávku žalobcu priznanú súdom prvej inštancie zatiaľ nesplatila, trvala na svojom odvolaní proti uvedenému rozsudku.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

8. Podľa § 212 ods. 1 CSP, rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

9. Podľa § 232 ods. 1 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 234 ods. 1 CSP, súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

11. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

a/ zastavení konania,

b/ odmietnutí podania vo veci samej,

c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania,

d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,

e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,

f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,

g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,

h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,

i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,

j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia,

k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,

l/ zabezpečení dôkazného prostriedku,

m/ nároku na náhradu trov konania,

n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,

o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

13. Podľa § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Podľa Civilného sporového poriadku je odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie prípustné len v prípade, ak to zákon nevyklučuje. Neprípustnosť odvolania je zákonom daná iba v prípade rozsudkov vydaných osobitným procesným postupom, a to kontumáciou, uznaním a vzdaním sa nároku (§ 365 CSP). V posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, proti ktorému je odvolanie prípustné, lebo ho zákon výslovne nevyklučuje. Súd prvej inštancie týmto rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 308,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % p. a. od 15. 11. 2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku žalobu

zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo (II. výrok). Proti vydanému rozsudku podala žalovaná odvolanie iba v časti paričnej lehoty, t. j. lehoty 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku určenej súdom na plnenie uloženej povinnosti. So zaplatením sumy 308,50 eura s úrokom z omeškania 8,25 % p. a. od 15. 11. 2013 do zaplatenia žalovaná súhlasila, avšak namietala, že súd prvej inštancie nezohľadnil jej zlú finančnú a sociálnu situáciu, pre ktorú žiadala o možnosť splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 10 eur. Je toho názoru, že jej prípad je prípadom hodným osobitného zreteľa a dôvodom na uloženie dlhšej lehoty na plnenie.

15. Z obsahu podaného odvolania nepochybne vyplýva, že jeho predmetom je len výrok o lehote plnenia, ktorý nie je rozhodnutím vo veci samej. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 09. 11. 2010, sp. zn. 32Cdo 3741/2009, s ktorého právnym názorom sa plne stotožňuje, a ktorý v predmetnom uznesení judikoval, že: „výrok o lhúte k plnení uloženej povinnosti (tzv. pariční lhůta upravená v § 160 O. s. ř.) není rozhodnutím ve věci samé (pojem „věc sama“ je právní teorií i soudní praxí vykládán jednotně tak, že jde o předmět, ohledně něhož se řízení vede - tedy žalobou uplatněný nárok, o němž má být v řízení rozhodnuto).“ V kontexte prejednávanej veci to znamená, že ak žalovaná napadla odvolaním výrok, ktorý síce je súčasťou rozsudku, ale nebolo ním rozhodnuté o veci samej, má tento výrok povahu procesného rozhodnutia (uznesenia), ktoré by odvolaciemu prieskumu podliehalo iba v prípade, ak by procesný predpis (Civilný sporový poriadok) odvolanie proti takémuto uzneseniu výslovne pripúšťal. Ako však vyplýva z citovaného § 357 CSP, proti uzneseniu o určení dlhšej ako paričnej lehoty na plnenie, ktorú zákon aprobuje v § 232 ods. 3 veta druhá CSP, procesný predpis odvolanie neprípúšťa, preto odvolací súd odvolanie žalovanej podľa § 386 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

16. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby neprípustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

17. Keďže žiadna zo sporových strán odvolanie vo veci samej nepodala, rozsudok súdu prvej inštancie už nadobudol právoplatnosť, a preto o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby zohľadňujúceho postupné splácanie dlžnej pohľadávky žalovanou, už odvolací súd nemohol rozhodnúť.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že odvolací súd priznal plne úspešnému žalobcovi nárok na ich náhradu proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).